

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐπειδὴ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἔσχε τὴν ἀδροφοροσύνην νὰ μὴ ἀναφέρῃ εἰς τὸ περὶ βιβλιοκαπῆλείας ἐν τῷ ἐνταῦθα γυμνασίῳ χρονικὸν τὸ δνομα τοῦ βιβλιοκαπήλου καθηγητοῦ Ι. Μεσολαρᾶ (ἐπειδὴ τούτος ὁλάκερος δὲ κύριος εἶνε) οὗτος ἔθεώρησε πρέπον ἀντὶ νὰ λουφάξῃ, νὰ διμιλήσῃ ἐξ ἕδρας κατὰ «Μὴ Χάνεσαι» ἐν τῇ παραδόσει του, ὡς πληροφορούμεθα. Ο δὲ σύλλογος τῶν καθηγητῶν σκέπτεται ἀν πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν βάσανον τῶν δικαιολογητικῶν καὶ γραμματικῶν σκέψεων. Φαντασθῆτε σύσκεψιν δασκάλων καὶ μάλιστα — ἔχει γοῦστο — εὐρισκομένους ἐν διαφωνίᾳ περὶ τοῦ ἀν τὸ «γάρ» προτάσσεται ἢ ἐπιτάσσεται τοῦ ἥγματος! Εἰς τὸν μὲν λέγομεν δὲτι πολὺ ἀγροίκως ἐπέρθη ἐπιτεθεὶς πεζότατα, ποταπῶς, διδασκαλικώτατα κατὰ φύλλου πολὺ ὑπέροχου ἥθικῆς καὶ ὑπολήψεως τῆς ἴδικῆς του· καὶ δὲτι πολλὴν τιμὴν μᾶς κάμει ἀν «δὲν τὸ εἰσάγῃ εἰς τὸ σπῆτι του» καὶ πρὸς τοῦτο μάλιστα τὸν παρακαλοῦμεν.

Οἱ βιβλιοκάπηλοι μὲ τοὺς βιβλιοκαπήλους καὶ κάθε κλέφτης μὲ τὸ λημέρι του.

Τὸν δὲ σύλλογον τῶν κα. καθηγητῶν θερμῶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ἐπειδὴ πρῶτον μὲν δύναται νὰ μᾶς φωτίσῃ ἀν εὐρισκώμεθα εἰς πλάνην τινα· ἀλλὰ κυρίως θὰ εὐχαριστηθῶμεν δσφραινόμενοι τὴν ἐκ τοῦ σκαλίσματος τοῦ βορδόρου μερικῶν ἀτόπων του γαργαλιστικὴν δυσωδίαν.

Προθύμως θέλομεν ἀκούσει παντὸς ἀνεξαρτήτου διδασκαλικῶν χατηριῶν μαθητοῦ δὲτι δίκαιον παράπονον καὶ πᾶσαν θετικὴν πληροφορίαν. Δι’ δὲ καὶ προσκαλοῦμεν πάντα τοιούτον νὰ μᾶς ἐνταμώσῃ ἐμπιστευτικῶς.

Τορός

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

• Οπλοστάτειον ἀεροστάτων ἐν Τουλῶν. Απὸ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολεμοῦ τὰ εερόστατα ἀποτελοῦσι μέρος τῆς πανοπλίας τοῦ "Αρεως, ὃς τὰ ὅπισθογεμῆ καὶ τὰ ραβδωτὰ τηλεούλα. Κατὰ συνέπειαν ἐν τοῖς ὅπλοστασίοις τὸς Εὐρώπης πρὸ πολλοῦ ἡνοίξει τμῆμα κατασκευῆς πολεμικῶν ἀεροστάτων. Τὸ τελείωτερον μέχρι τοῦδε εἴνε τὸ ἐν Τουλῶν εἰδίκὸν ὅπλοστασιον τοιούτων, ὅπερ κατασκευάζει μεγάλας ποσότητας, δι’ ἔκαστον σῶμα τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Διαιροῦνται δὲ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς δύο τάξεις, εἰς ἀερόστατα ὄνομαζόμενα κατασκοπειτικὰ, μεταφέροντα ἄνδρας καὶ ἔργαλεῖα, καὶ τὰ συνήθη σηματικὰ ἀερόστατα, τὰ διποῖς ὑψοῦνται εἰς τὸν ἀέρα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγνωρίσεως.

Δι’ ήμᾶς σύστασις ἰδίου τοιούτου ὅπλοστασιού εἴνε πειτὴ, καθ’ ὅσον παρ’ ἡμῖν καὶ πολιτευόμενοι καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἀξιωματικῶν μα; εἴνε διονομείρα μπαλόνια, τὰ ὅποια μπορεῖ νὰ ἀναβῶσιν ὅσον θέλετε ὕψηλά.

• Νεκρανάστασις. Δηλαδὴ ἡμινεκρανάστασις, καὶ ἀκριβέστερον ἀναζωγόνησις πνιγμένων καὶ ἀσφυκτικῶν. Ἡ ἐπιστήμη, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ ἀναστήσῃ νεκροὺς ὁδωδότας, καταγίνεται νὰ ἀναστήσῃ φαινομένους νεκρούς. Πολλάκις ἀνασύρονται ἐκ τῆς θαλάσσης πνιγμένοι· ποῖα εἴνε τὰ δραστηριώτερα μέσα δι’ ὃν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ζωήν; Πολλάκις καταβιβάζονται ἐκ τῆς ἀγγόνης ὅπου ἀπεπιεράθησαν νὰ αὐτοκτονήσουν ἀναίσθητοι καὶ ἀναίσθητοι· πῶς εἴνε δύνατὸν νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν ζωήν; Ἐν Εὐρώπη καὶ ἐν Ἀμερικῇ δὲν καταγίνεται μόνον ἡ ἱατρικὴ ἵνα ἐφεύρῃ τὰ καταλληλότερα μέσα, ἀλλὰ γίνεται καὶ σύλλογος, οὕτινες θέ-

σερὰ καὶ εὔηχος φωνὴ ἔλεγε: Καλημέρα, καλημέρα σας, ὅλοι σας.

Ο νέος μαρκήσιος εὐρίσκετο ἡδη πλησίον τῆς ἀμάξης. Κῦμα ἐκ μετάξης ἔξηλθεν αὐτῆς μὲ ζωηρότητα ἀρίνον νὰ φαίνεται ἐπὶ τοῦ ὑποποδίου μικρὸ στιβαλάκι ἀπὸ αἰθοκόκκινον δέρμα, ἐπὶ τοῦ δόποιου ὑψοῦτο χαριτωμένη κνήμη, διαγραφομένη σκανδαλωδῶς ὑπὸ περικνημῖδα ἐκ φαιδρᾶς μετάξης. Καὶ ἡ βαρόνη Πρεφόνη ἔτρεξε νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μαρκήσιας, καταφιλοῦσα αὐτὴν καὶ λέγουσα διὰ διακεκομένης φωνῆς.

— Α! θεία μου, πόσον εἴμι· εὐχαριστημένη! ἀ καλή μου θεία! Είναι τόσος καιρός!... Καὶ σεῖς καλοὶ μου φίλοι...

Καὶ ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς δεσποινίδος Μπωλίε, ἐπανήρχισε τὰς τρυφερὰς ἀναφωνήσεις της, συνωδευμένας μὲ ζωηράς θωπείας:

— Κλαίρι μου! Μου φαίνεται ὅτι ἐπέραστε ἔνας αἰών.

Ἐπειτα χωρὶς νὰ διστάσῃ, διηυθύνθη πρὸς τὸν Οκτάνιον, τὸν ὅποιον ἀφῆκε νὰ τὴν φιλήσῃ. Μετὰ ταῦτα, ἀντίλλακτε μετ’ αὐτοῦ χειροκλονήματα ἐπὶ τὸ ἀγγιλικώτερον, γελῶσα, ἀνακινοῦσα διαρκῶς τὸ φόρεμά της, ἀναπνέουσα μολις διὰ μέσου τῶν ἀναφωνήσεων της, ἐξ ἐφόδου κυριεύουσα τὸ φρούριον καὶ τοὺς κατοίκους του, διὰ τῆς ἐκχειλίζουσης χαρᾶς της. Άφηνε ὅμως, γενομένη σοβαρά, ἡ βαρόνη ἀνέκραξεν.

— Α θεέ μου! καὶ ὁ σύζυγός μου! Τὸν ἀνεζήτησα μὲ

ἀνησυχίαν πέριξ καὶ διὰ τοῦ βλέμματος. Ἐχασα τὸν ἀνδρα μου;

Γλυκεῖα φωνὴ τῆς ἀπάντησε. — Εδῶ εἴμαι, ἀγαπητή μου. Ἐπερίμενα ἡσύχως τὸ τέλος τῶν διαχύσεών σας διὰ νὰ γαρετίσω καὶ ἔγω τὰς κυρίας.

Καὶ ἔερχόμενος τῆς σκιᾶς νέος τις, τριάκοντα περίου ἐτῶν, φορῶν ἔνδυμα ταξιδίου, μὲ τὸν σάκκον ἀπὸ τῶν ὄμων ἀνηρτημένον, ἐπεφάνη ἐν πλήρει φωτὶ, καὶ μετὰ εύμειδούς καὶ ἡσύχου εὐγενείας, ἐπλησίασε τὸν μαρκήσιαν καὶ τὴν Κλαίρην.

— Χαιρετίστε λοιπόν! ὑπέλαθεν ἡ ζωηρὰ βαρόνη. Καλά! Τώρα πηγαίνετε νὰ ἐπισταθῆστε στὴν ἀποβίβασι τῶν πραγμάτων. Σᾶς συνιστῶ πρὸ πάντων τὸ μεγάλο ξύλινο κουτί του ἔχω τὰ καπέλλα μου. Μου ἐγγυάσθε;

— Μάλιστα, ἀγαπητή μου, ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ βαρόνος.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν Οκτάνιον, δοτις τῷ ἔσφυγγε τὴν χεῖρα.

— Δεκαεννέα δέματα, φίλε μου! προσέθηκε μειδιῶν. Τριάκοσιας ὀκάδες παραπάνω ἀφ’ ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ πέρνη κανεὶς δωρεάν εἰς τὸ σιδηρόδρομο! Νομίζω ὅτι ἡ γυναῖκα μου μεταφέρει πολεμεφόδια πυροβολικοῦ!

(ἀκολουθεῖ)

τουν ἀγωνιθετήματα, δι' ὃν βραβεύονται οἱ ἐπινοοῦντες; τὰ δραστικώτερα πρὸς τοῦτο μέσα.

Τὴν καλλιτέραν δύμας σωστικὴν μέθοδον, ἐπομένως καὶ τὸ χονδρότερον βραβεῖον, ἐπενόησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Ζωοσωστικῆς Ἐταιρίας τοῦ Λονδίνου ὁ "Ἄγγλος ἴατρος Δόκτωρ Χοούῳδ". Πειράματα τῆς μεθόδου του ἡτις ἀλλὴ εἶναι διὰ τοὺς πνιγμένους καὶ ἀλλὴ διὰ τοὺς δι' ἄγγρην ἀσφυκτικοὺς ἔκαμπαν ἐνώπιον κύκλου ἐπιτημόνων, ἐστέφθησαν δὲ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. "Οταν πρόκειται περὶ πνιγμένου, πρὶν ἡ γίνη ἀπόπειρα ἀποκαταστάσεως τῆς ἀναπνοῆς, πρέπει νὰ κενωθῇ ἐκ τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ στομάχου ὅλον τὸ ἀπορροφθὲν νερό. Τὸ τοιοῦτο δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Γίνεται δὲ ὡς ἔξης. Σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ πνιγμένου εἰς κύλινδρος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἔξαπλουται ὁ ἀτυχῆς, τὴν κοιλίαν πρὸς τὰ κάτω, οὕτω πῶς, ὥστε ὁ στόμαχος ἐπὶ τοῦ δέματος αὐτοῦ νὰ ἀποτελῇ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας, ἢ δὲ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκηται εἰς πολὺ κατώτερον σημεῖον. Οἱ ἴατροὶ λοιπὸν ἢ οἰσδήποτε ἀλλος ἐνῷ εἶναι ξαπλωμένος ὁ κινδυνεύων, πιέζει τὰ νῶτα, καὶ τὸ νερὸν ἔξερχεται ὅλον.

Προκειμένου δὲ περὶ ἀσφυκτικῶν, ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν λειτουργίαν των τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα· πρὸς τοῦτο τίθεται ὁ παθῶν ἐπὶ τῶν νῶτων, ἀλλ' οὕτω πάλιν, ὥστε ὁ στόμαχος νὰ εἴναι ὑψηλότερος ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, ἢ δὲ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκηται πάλιν εἰς κατώτερον σημεῖον. Οἱ βραχίονες διασταυροῦνται ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς, τὸ στόμα ἀνοίγεται καὶ ἡ γλῶσσα ἔκβαλλεται ἔξω. Οὕτω πῶς κατορθοῦται ἡ μεγαλειτέρα τοῦ θύρακος διαστολὴ. Μετὰ τοῦτο ἀρχίζει ὁ παρὰ τῷ κινδυνεύοντι γονυπετής ἴατρὸς τὰς τεχνικὰς τριβὰς καὶ προστριβὰς του. Ἐπὶ τέλους ὁ ἴατρὸς στηρίζομενος ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἀς τίθησιν ἐπὶ τῆς στομαχικῆς χώρας, κλίνει ἐπ' αὐτοῦ μὲ δόλον τὸ βάρος τοῦ σώματός του, σύτῳ ὥστε τὸ στόμα τοῦ ἴατροῦ νὰ ἀπτεται σχεδὸν τοῦ προσώπου τοῦ ἀσθενοῦς. Αὐθωρεὶ δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς λαμβάνει ὁ ἴατρὸς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν. Καὶ διὰ τῆς αἰφνιδίας ταύτης ἀναστολῆς τῆς πιέσεως αἱ ἐλαστικαὶ πλευραὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν, ὁ ἀηρ διὰ τῆς κινήσεως αὐτῆς ἔκρεει διὰ τοῦ στήθους, κατορθοῦται οὕτω πῶς ἡ τεχνικὴ ἀναπνοή, διὰ δὲ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐπανέρχεται ἐπὶ τέλους ἡ φυσικὴ ἀναπνοή.

Τὰ πειράματα τοῦ Χοούῳδ ἔτυχον πρακτικῆς ἐπιτυχίας, τὸ δὲ σύστημα Χοούῳδ ἐφαρμόζεται γενικῶς παρ' ὅλων τῶν ἀγγλαμερικανικῶν ἑταῖριν.

"Ἐδῶ ποιὸν σύστημα ἄρα γε ἔχομεν; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ἔχομεν κανὲν, χθὲς δύμας ἀκόμη ἀνεγίνωσκον τηλεγράφημα ἐν τῇ Παλιγγερεσίᾳ ἀναγγέλλον ὅτι ἔξελέγη δῆμαρχος δεῖνα, συστήματος Τερτίπη.

Τιγροκυνήγες. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἐπικινδυνωδέστερα καὶ ὑπερανθρωπότερα κυνήγια· καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται εἰς βοήθειαν τοῦ κυνήγου ἐν Ἰνδίαις, ὅπου λαμβάνει χώραν ἡ θύρα αὐτοῦ οὐχὶ θεότης ἢ ἄγιος, ἀλλὰ μεγαλοπρεπέστατος καὶ δυνατὸς ἔλεφας, ὅστις δημοπάζεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θωρηκτὸς ἔλεφας. Λέγεται δὲ θωρηκτὸς, διότι κατασκευάζηται ὡς εἰς τὰ πλοιαὶ τὰ λεγόμενα πυργωτά, σιδηροῦς πόργος εἰς δὲν εἰσέργονται προφυλαγμένοι ἀρκετὰ καλὰ οἱ κύριοι Ἰνδοκυνῆγοι. Οὕτω πῶς ὅταν ἡ τίγρης ἀφεθῇ ἡγρία ἐναντίον τοῦ κυνήγου, δὲν δύναται νὰ ὀρμήσῃ κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὸν ἔλεφα πηγνύει τοὺς ὅνυμάς της, ἐπειδὴ ἡ σιδηρὰ σκοπιὰ

οὐδεμίαν λαβήντη τὴν παρέχει. Τότε δὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς ὁ κυνήγος πυροβολεῖ καὶ τὴν φονεύει. "Ως ἐπὶ τὸ πολὺ αἰ πληγαὶ τοῦ ἔλεφαντος δὲν εἶναι ἐπικινδυνοί" ἐπικινδύνους δύμας ἡ μὲν, ὁ κακομοίρης ὁ ἔλεφας τὰς δέχεται διότι ἡ δύναμις τῆς προβοσκίδος του δὲν τῷ χρησιμεύει ἀπέναντι τῆς ὄρμῆς τοῦ αἰμοδιψοῦ θηρίου. Κάμνον λοιπὸν τὴν ἀνάγκην φρόνησιν τὸ νοημονέστερον ὅλων τῶν ζῶν ἄμα προσβληθῆ ὑπὸ τῆς τίγρεως δὲν κυτάζει πῶς νὰ ἀμυνθῇ, ἀλλὰ ἐμπιστεύεται τὴν σωτηρίαν του εἰς τοὺς πνιγμένους, πρὶν ἡ γίνη ἀπόπειρα ἀποκαταστάσεως τῆς ἀναπνοῆς, πρέπει νὰ κενωθῇ ἐκ τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ στομάχου ὅλον τὸ ἀπορροφθὲν νερό. Τὸ τοιοῦτο δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Γίνεται δὲ ὡς ἔξης. Σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ πνιγμένου εἰς κύλινδρος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἔξαπλουται ὁ ἀτυχῆς, τὴν κοιλίαν πρὸς τὰ κάτω, οὕτω πῶς, ὥστε ὁ στόμαχος ἐπὶ τοῦ δέματος αὐτοῦ νὰ ἀποτελῇ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας, ἢ δὲ κεφαλὴ νὰ εὑρίσκηται εἰς πολὺ κατώτερον σημεῖον. Οἱ ἴατροὶ λοιπὸν ἢ οἰσδήποτε ἀλλος ἐνῷ εἶναι ξαπλωμένος ὁ κινδυνεύων, πιέζει τὰ νῶτα, καὶ τὸ νερὸν ἔξερχεται ὅλον.

Τὸ ἡλεκτρικὸν θέατρον ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἡλεκτρικῇ. "Εκθέσει ἔξαπλουθεῖ ἡλεκτρίζον κόσμον καὶ κόσμον. Ποίας μαγείας κατεργάζεται ἐκεῖ μέσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐπὶ τῶν ἀδρῶν σαρκῶν τῶν βιενναίων χορευτριῶν ὁ ἡλεκτρικὸς σπινθήρ. Τὸ φῶς ἐκεῖ μέσα σχεδὸν ἀλλάσσει φύσιν καὶ χαρακτῆρα. Τὸ διαχειρίζονται ὅπως θέλουν. "Ολα τὰ ἐπ' αὐτοῦ πειράματα ἐπιτυγχάνεται κατὰ βούλησιν πειράματα ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ φωτός· πειράματα ἐπίσης ἐντάσεως αὐτοῦ. Δὲν εἶναι πλέον τὸ μονότονον φῶς τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης, τῆς στεαρίνης ἢ τοῦ ἀεριόφωτος ἀλλ' ἀνθοδέσμη φωτεινῶν ποικιλιῶν ἔξι ὅλων τῶν ἀνθέων καὶ ὅλων τῶν χρωμάτων.

"Η ἔξι ἐρυθροῦ πυρὸς θάλασσα τοῦ ἡλίου μεταβάλλεται ταχύτατα καὶ ἀσφαλέστατα εἰς τὸ ὡχρὸν καὶ ἀσθενέστατον φῶς, καὶ ἡ σκηνὴ ἐνῷ πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἐκολύμβα δόλη καὶ ἡκτινοβόλει ἀπὸ κύματα πυρίνου φωτός, αἴφνης πειριβάλλεται τὴν γλυκυτέραν, μαλακωτέραν, γλυκοχαράζουσαν φωταύγειαν, καὶ νομίζεις ὅτι εὑρίσκεται εἰς κανένα πρωΐνον λειμῶνα ἀρτίως προσδεξάμενον τὰς πρώτας πρώτας τῆς ἀνατολῆς ἀκτίνας.

Φαντάσθητε τῷρα τὴν ἐπίδρασιν τούτου τοῦ ποικιλοσχήμου καὶ ποικιλοχρώμου καὶ εὐμεταβόλου φωτός ἐπὶ τῶν τετραπράτων καὶ πενταπράτων μπαλέτων τοῦ Βιενναίου μελοδράματος, ὅπου ἐκχύνονται ἐν θαυμαστῇ μεγαλοπρεπείᾳ οἱ θησαυροὶ τῶν τροπικῶν καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν ὑπογείων στρωμάτων καὶ κυλινδοῦντες ἐν σατανικαῖς δργήσεις καὶ μιμικάς χορογραφίας θεοὶ καὶ ἀνθρώποι, νύμφαις καὶ τέρατα, βασιλεῖς καὶ ναοὺς, φῶτα καὶ ἀνθη, μουσικὴ καὶ σάρξ.

"Ἐν τῷ μέλλοντι θέατρον φωτιζόμενον ὑπὸ ἀεριόφωτος θάεινε ἀναχρονισμός. Μόνον ἡλεκτρισμὸς θὰ ἐπιτρέπεται νὰ θωπεύῃ τὰς γυμνὰς σάρκας τῶν χορευτριῶν καὶ τὰς φαιδρὰς ὄψεις τῶν θεατῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Λογδένον, 7. Ὁκτωβρίου. "Η «Σημαία» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλία προέτεινε νὰ δρισθῇ εἰς ἔνδεκα ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν τὸ μέρος τοῦ τουρκικοῦ χρέους τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ κράτη ἀτινα ἔτυχον ἐδαφικῶν παραχωρήσεων ἐκ περιον τῆς Τουρκίας.

"Η ἀγγλικὴ πρότασις εἶναι νῦν τὸ ἀντικείμενον τῶν διασκέψεων τῆς Πύλης.

Πετρούπολις, 7 Ὁκτωβρίου. "Η τράπεζα Κορσολέ